

SZERKESZTŐI HÍR

Belmagyar-utca 27-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Régius évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona.
Félévre 8 frt. „ 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adhatók vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy cenziméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitlertzi cikkek:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

„Az a gazember”...

Gajári Ödönről, a „Nemzet” szerkesztőjéről sokan tudni vélik, hogy egyike a legjobb vívóknak. Nem csak a kardot forgatja szokatlan ügyességgel, hanem a pisztolyt is „jól kezeli.”

Ámde igen sokan azt is tudják erről az ügyes férfiről, hogy Tiszák-nak a teremtménye és a legkitartóbb uszályhordozója.

Annyira megy a Tiszák iránti ragaszkodás és vak buzgóságban, hogy ha kell, kész összeverekedni értük akár az egész — országgal.

Annak is már sok jelét adta, hogy igen könnyen mondja el embertársairól oly modorban és kiteljesítéssel, amelyek sértők és meggyalázók.

Ezért volt annyi párbaja s valószínűleg lesz még ezután is.

Gajári Ödön a múlt országgyűlési időszakban országos képviselő volt, az utolsó választásánál azonban nem tudott mandátumhoz jutni.

És mert a „Ház”-ban helyet nem foglalhat, annál többet időzik a folyosókon és ott igazgatja az ország sorsát.

A múlt hét péntekjén történt, hogy Polónyi Géza beszédét mondott a kormány egyházpolitikájáról a közönségnek. Éles hangon itélték el a beszédet, melyekkel a Tiszák politikai törekvéseit illette.

A beszéd után a folyosón egy csoportba hat-nyolcz kormánypárti képviselő (leginkább a Tisza hívei) verődött össze. Közük volt Gajári Ödön is. Ugy látszik a Polónyi beszédét tárgyalták. Éles hangon itélték el a beszédet, melyekkel a Tiszák politikai törekvéseit illette.

Gajári beszédét követően többek közt ezeket mondta: „Az a gazember megint hazudott, ártalmatlanná kell őt tennünk.” Éppen ekkor haladt el mellettük Polónyi Géza, kire Gajári eme szavai vonatkoztak.

Polónyi szóba hozta barátai előtt ezt az esetet, a kik a képviselői szólásszabadság megsértését látván fennforogni, zárt ülés tartását kérték az elnöktől, ki azt elrendelvé, még aznap meg is tartatott a tanácskozás eredményében az ügy áttételét a mentelmi bizottsághoz.

Hogy a mentelmi bizottság minő javaslattal lép a Ház elé, s a törvényhozás minő elégtételt szolgáltat a megsértett képviselőnek, s egyáltalán minő módot talál ki arra, hogy a Ház tagjai hasonló inzultusok ellen védelegyenek — azt a pillanatban még nem tudhatjuk.

Mi csak azt látjuk, hogy a Tiszák-klika buzgóságában — s jobban mondva — vakságában elmei odáig, hogy a Tiszák elleni támadásról az elrejtés és védekezés használatát a szoktatás le szokta, a kik csak jogukkal élnek, midőn a Tiszák Kálmán és hűveinek politikai törekvéseit bírálják, vagy leleplezik.

Mi csak azt látjuk, hogy a Tiszák-klika emberei a végső eszközök kárára használják ki akkor, midőn a Gajári-féle inzultusok révén akarják az igazságos kritikát elnémítani, s egyszerűen elhallgatni a Tiszák Kálmán és hűveinek politikai törekvéseit bírálják, vagy leleplezik.

Mi csak azt látjuk, hogy a Tiszák-klika emberei a végső eszközök kárára használják ki akkor, midőn a Gajári-féle inzultusok révén akarják az igazságos kritikát elnémítani, s egyszerűen elhallgatni a Tiszák Kálmán és hűveinek politikai törekvéseit bírálják, vagy leleplezik.

Mi csak azt látjuk, hogy a magyar parlamentben van egy klikk, a mely végső erőfeszítések közt akarja magát a hatalom birtokában megtartani.

Azt látjuk, hogy a végső elkeseredés már arra készteti őket, hogy terrorizáljanak, sértésgessenek s esetleg kard vagy pisztollyal megsebezzenek férfiakat, a kik a nemzet testületében a Tisza-féle politikai gyomok kiirtásának nehéz és fáradságos, de a nemzetre nézve hasznos munkájának végzésére vállalkoznak.

Látjuk továbbá azt, hogy a Tiszák-klika utolsó napjait éli. Az öreg Tiszák bedolgozott a római je gy z é k, a fiatalnak a — gö g j e, a párthíveknek pedig a vak buzgalom.

A jelenet, melyet ez a klikk a Ház folyosóján inszenizált — úgy látszik egyik tünete a Tiszák-klika végpusztulásának, s a Tiszák befolyása és hatalma megtöretésének.

Inzultálni és terrorizálni csak azok képesek, a kik az egyenlő fe-

verekből már kifogytak és már csak az egyenlőtlen fegyverekkel való mérkőzésből remélnék győzelmesen kikerülni.

Hogy azonban ez nekik ne sikerüljön, arról első sorban a Háznak kell gondoskodni azért, hogy a terrorizmusnak ez utolsó fajtáját ne engedje felbujlani, s egyszerűen felálljon a szabadság védelmére.

Politikai hír.

Még egy zárt ülés. A képviselőház tegnap délután gr. Károlyi Gábor ismét szóba hozta Tisza Kálmán ügyét s az a kiméletlen hang melyet használt a kormánypart egyes tagjait nagyon felháborította. Ezeknek élén gr. Andrássy Tivadar fölkereste előbb az ellenzék kiválóbb tagjait, hogy megkérdezzék véleményüket: lehetne-e Károlyi Gábor támadásai ellen egy megtorlást szervezni. Min-
tán pedig az ellenzék megkérdezték tagjai kijelentették, hogy Károlyi Gábor a maga támadását föltétlenül intézte Tisza ellen, a főszűrt az okmányok feladására helyezvén, s így a zárt ülésen az ellenzék sem tudta egyebet, mint hangsúlyozni az okmányok bemutatásának szükségét: gr. Andrássy Tivadar most már egyenesen Wekerle miniszterelnököt kereste fel. A büfétben tanácskozás volt, melyen Wekerle kijelentette, hogy a Pázmány interpellációjára adott válaszban elment addig a határig, a meddig lehetett. Többet ebben az ügyben a kormány nem mondhat. Gr. Andrássy Tivadar és társai mindazonáltal beadták a zárt ülést kéri ívet az elnöknek, ki az ülés végén be is jelentette, hogy a ház keddi ülését megelőzőleg zárt ülés lesz.

Polónyi esete.

Budapest, márc. 20.
A függetlenségi és 48-as párt Eötvös Károly elnöke alatt tegnap délután 6 óra körül érkekezletet tartott Polónyi Géza mentelmi jogának ügyében.

Eötvös Károly a képviselőház zárt ülésében történeteket hozta az érkekezlet tudomására.

Polónyi Géza a vele történeteket ezután újból elmondta, éppen úgy, mint a szombati zárt ülésen.

Eztán többen felszóltak. Mind megannyi felszóló hangszólt, hogy a párt Polónyi Géza irányában a legnagyobb bizalommal van. Kijelentették, hogy Polónyi Géza tartása kötelességének minden szemé-

lyes elégtétel kérésétől és adástól tartózkodni, mert a párt ezt az ügyet a parlamenti szólásszabadság megsértésének tekinti és mint ilyen, parlamenti elégtétel vévés tárgyának fogja fel.

Az esetnek tárgyalása nagy izgatottságot szült a pártban s végül a párt egyhangulag határozatképen kimondta, hogy a Polónyi Gézával történt esetet a párt saját ügyének tekinti s elkövet mindent, hogy a képviselői immunitáson ejtett sérelemért majd a parlament adjon elégtételt.

Az egyhangulag elfogadott határozat az:

„A párt Polónyi Géza képviselő szemé-lyében a képviselői állást tekinti megsértettnek; — sem erkölcsileg, sem politikailag megengedhetők nem tartja, hogy ez egy személyes elégtétel terére vezessék; — Polónyi Géza iránt teljes bizalommal és tiszteltetéssel viseltetik.”

A szabadság-ünnepe.

Budapest, márc. 20.
Országgyűlési képviselők népgyűlést hívtak vasárnap össze a fővárosban és ezen a népgyűlésen lelkes beszédek mondtak Magyarország önállóságáról és függetlenségéről.

A közönség, mely ott volt a népgyűlésen, figyelemmel hallgatta a beszédeket és mint mindig, mo t is, a mikor csak alkalma nyílt, hangos éljenekkel fejezte ki szeretetét és őszinte ragaszkodását a nagy számúzt, Kossuth Lajos iránt.

A nemzeti tornacsarnok helyiségében folyt le ma délután a szabadság-ünnepe. Körülbelül ötszázan voltak jelen s ott láttuk a függetlenségi párti képviselők közül Pázmány Dénest, Károlyi Gábor grófot, Hentaller Lajost, Szalay Károlyt, Visontai Somát és Papp Eleket. A rendőrséget Kolozsvári kapitány képviselte.

Az ünnepség nem folyt le program szerint. Elmaradt Barabás Bála, Eötvös Károly, Madarász József és Thaly Kálmán képviselők beszéde.

Pázmány Dénes képviselő nyitotta meg az ünnepséget röviden azzal, hogy az új tizenkét pont megbeszélése és elfogadása véget ért egybehangzóan a népgyűlés.

Horváth Ádám képviselő jött utána szólásra. Lelekken magyarait, hogy Magyarországnak ki kell vinnia önállóságát és függetlenségét. Majd az önálló nemzeti hadseregéről, önálló vámtariteréről és nemzeti bankról beszélt. — Szólt még a fogyasztási adó leszállításáról, a vallásszabadságról, a teljes sajtó szabadságáról s az általános szavazati jog behozataláról, mint a miket a 12 pontba felvettek. Beszédét zajosn megjel-nezték.

Papp Elek orsz. képviselő szólalt fel most. Rákóczi és Kossuth érdemeinek törvénybe iktatásáról szólott zajos tetszés mellett.

Beszéde közben egy kis incidens is történt. A hallgatók sorából egy fiatal ember többször belekiáltott beszédébe. Azt a közbekiáltott urat aztán a rendőrség közbelépése mellett ki is vezették a teremből.

Papp Elek elvégezvén beszédét, egy fiatal munkás Szabó József szólalt fel. Bevallotta, hogy ő szocialista s azt fejtette, hogy a szocializmus nem ellenkezik a hazafissággal. A szocializmus csak azt akarja kivívni, hogy minden ember szabad államanak szabad gyermeke legyen.

Utánna Visontai Somát is fejtette, hogy menyire szükséges volna, ha ilyen szabadság ünnepeket minden évben tartana a magyar nemzet.

Károlyi Gábor gróf következett ezután szólásra, ki zajos éljenzés közben lép az emelvényre.

Olyan a hangom — kezdé beszédét, — hogy még közbeszólar is alkalmas, de azért mégis beszélni akarok. Ő is hiva az általános választási jognak. Akik a hatalom élén vannak, azok nem akarják az általános választási jog behozatalát, mert felik a hatalmat, sőt azoknak az az érdekük, hogy ezt minél szűkebb körre szorítsák. Ezért hozta be a virilizmus Tisza (Abczug Tisza) Rókaravassal tudta ő az országot megzabolázni és kormányozni 17 éven keresztül. Mikor még köpnyeket nem cserélt, megígérte az általános szavazati jog behozatalát, de mikor a hatalomra került, akkor nem tartotta be ígértét. (Abczug!)

Az állam megköveteli adóját, de szavazati jogot nem ad. Ha vértünk jó, akkor legyen jó szavazatunk is. Az első alkalmat fel fogja használni, hogy úgy a maga, mint elvtársai nevében az országgházban indítványt tegyen az általános szavazati jog behozatalára. Mi ne törődjünk azzal — ugymond — ha oda fenn haragusznak. (Ugy van!) Félni annak kell, kire a nemzet haragzik s ni nem félünk senkitől, még az uristól sem. (Zajos éljenzés.)

Indítványozza, hogy a gyűlésből üdvözölő sürgönyt küldjenek Kossuthnak Turinba.

Darvas Adolf munkás szólal még fel mire Fényfi Kálmán földbírtokos ajánlotta a 12 pontot elfogadásra, a mi meg is történt. Ezután Bogdányi Mór fölolvasta a Kossuth Lajoshoz intézendő távirat szövegét, mely így hangzik:

„Kossuth Lajos kormányzó. Turin, Via dei Mille 22.

A f. évi márc. 19-én Budapesten a nemzeti tornacsarnokban szabadság ünne-

AZ „ELLENZÉK” TÁRGYAI.

1893 március 21.

Egy nagy család.

M. Kernhamtól.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA

XXXIII.

(Folytatás)

(51.)

Nem válaszolok — Örölk rajta, hogy az a mi és olyan a milyen. Tudom, hogy szándékosan soha sem lesz gyöngédelen hozzám; és egy cseppet sem bánom, hogy néha egy kisse komoly és határozottl mindíg fogom érezni, hogy egy az enyémmel erősebb akarattal kell függenem; és mert szeretem, örömmel ismerem el a hatalmat fellettem.

A gyümölcsösből kijöve, átmegyünk a pázeiton.

Látom a Laura fejének a hátulját a szalon egyik ablakában; de azt gondolom, hogy csak Tom vesz bennünket észre, a ki a csarnokon magy kereszttl, midőn mi együtt megyünk a könyvtárba. — Látom, hogy Jenő még mindig komoly; olyan aggályos kifejezése van az arcán, a milyenek szeretem nincs helye egy olyan férfi arcán, a ki azt akarja megkérni, a ki legjobban szeret a világon és biztosan tudja, hogy nincs oka azt gondolni, hogy kérését visszautasítják.

De ő nem ismeri az anyát olyan jól mint én — bizonyosan azt képezi, hogy szegénynek fogja őt tartani. Ha tudná, hogy mily kimondhatatlan örömmel fogja fogadni azt a kilátást, hogy megszabadul tőlem, mily hálásan ad engemet neki — rörsz hajam-

mal és szepőimmel együtt — akkor meglehetősen felvidulna, és nem csinálna ilyen aggodalmas arcot.

Stella az anyám mellett ülve beszélget, a valami diszmunkával babráll; rajtuk kívül nincs senki a szobában.

A szép testvérem nagyon elégteltnek látszik azzal, a miről azt gondolja, hogy ő hozta létre és hideg helyeslő tekintetét vet reám a mint fel áll, hogy a szobát elhagyja. — Én kikoszariztam Sir Lydiardot; és elfogadtam azt a férfit, a kit ő jelölt ki nekem. — Tudom, hogy Stella azt gondolja, hogy egész életemben soha sem viseltem magamat ily helyesen. — Ugy veszem észre, hogy ő hajlandó egy kisse szigorúsan lenni, midőn látja, hogy Jenővel együtt megyünk be — ez „érzelgés” és az érzélgés az, a mit ő legjobban utál.

— Esmond kisasszony, nekem valami fontos mondanivalóm van; s ha az édes anyjának nincs kifogása ellene, szeretném ha maga is meghallgatná — mondja Jenő komolyan nézve az anyámra és testvéremre. — Ez az én szeretőm oly keveset tud ró-lunk! Mint ha bizony anyámnak lehetne valami ellenvetése! Azt hiszem, hogy ő nem sejt, hogy anyám mily ideges és mindenek felett mennyire szeretné, hogy Stella mellett maradjon.

En azt képezem, hogy az anyám egy kisse fél Jenőtől — tudom, hogy mindig mogorvának és hidegnek tartotta. Majdnem lehetetlenségnek találom elhinni, hogy egykor én is ugyanazon véleményben voltam. — A büszkeség édes remegésével nézek Jenőre, a mint mellett áll és azt gondolom, legalább is ezredikszor, hogy nincs hozzá hasonló férfi. Mi a Sir Ernő könnyű szalonias modora, igéző mosolya az én Jenőm mellett?

— Azt gondolom asszonyom, hogy kegyed tudja, hogy mit jötem ide kérni — folytatja Jenő.

En egy kisse hátra húzódok az árnyékba.

Bánom, keserűen bánom, hogy nem kérttem meg irántam való szerelmére, hogy egy szót se ejtsen ki. Felémleltem-e valaha a fejemet ismét Stella előtt vagy a szemébe nézhetek-e az anyámnak, a nélkül, hogy vég-hetetlenül és fájdalmasan kicsinek ne érezsem magamat? — A félelem gyötrelmétől zaklatva, nagyon prózálag fezengek a szé-keken. — Ó, Jenő, tudom, hogy te szé-pek képezel az arczszímet — tudom, — hogy színvakságtól hervadsz és a hajamon csak aranyos árnyalatot látasz; de irántam való szeretetre kérek, ne, oh ne tégy említést a külsőről és ne, oh ne tedd azt a megjegyzést, hogy ennyi kedvesség, szépség és anyagi szeretetreméltágra érdem-telen vagy! — Olivastam én ezekről és tudom, hogy ez az orthodox szokás, a hogy a szeretőnek ki kellene magukat kifejezoi; de áldani foglak örökké, ha mellőzöd e szava-tát.

— Igen — mondja az anyám idegesen. Azt gondolom, hogy van némi fogalmam ró-la, hogy ön mit akar mondani; de az őse-retség oly rövid volt.

Azt hiszem, Stella mondta neki, hogy ezt mondja.

— Igen, az ősmeretség rövid volt — mondja Jenő — de elég hosszú volt arra, hogy megmutassam, hogy életem boldogságát hol találom meg. Kegyed tudja, hogy Gertit jöttem kegyedtől elkérni, de előbb van valami, amit meg kell mondano.

Anyám egy kisse ijedtetnek látszik, Stella, kinek ajkai sokat jelentőleg kezdenek görbülni, kisse arczára ismét az az aggályos kifejezés jött és egy pillanatra elsorul a szíve.

— Olyasmit cselekedtem amit nem kellett volna tennem — a család bűnése estem

— mondja Jenő szilárd hangon. Gerti még nem tud róla semmit.

Andleyné megbocsátott, Asszonyom, — ugyan azt fogja-e tenni?

— Csalást követett el! — ismétli az anyám, Stellára nézve, hogy utasítást kapjon. Rothwel ur, mily különös hogy ön ilyesmit mond nekem!

En nem tudok addig semmit mondani, míg a család természetét és az eseményeket nem tudom.

— Igaza van, bocsánatot kértem, mielőtt valami magyarázatot adtam volna — mondja Jenő.

Látom, hogy a szemöldökeit ismét összehúzza és szeretném a nyakát a karjaim-mal átölelni, hogy megvigasztaljam. Ez volt tehát az oka, hogy annyira megdöbbent, midőn azt mondtam, neki, hogy nem az vagyok aminek látszom? Neki is van valami mon-dani valója és én megbocsátok neki, mielőtt hallanám, hogy mibe csalt meg beandunket és szeretném ezt neki megmondani.

— Asszonyom, kegyed engem „Roth-wellnek” nevez. „Rothwell” nem az én ne-ve — az az, hogy csak a második nevem mondja Jenő. Ez a családom.

XXXIV.

Az anyám kezéből kiesik a munka, Stella meglepetéssel és hideg megrovó tekintet-tel néz fel. A nyitott ablakon keresztül hangokat hallok, a Harry és a Bolda hangját legistábbban hallom közöttük. De ők oly távol látszanak lenni. Ismét Jenőt kívánom hallani.

— Mi az igaz neve? — kérdi Stella éles metsző hangon.

Hogy Rothwell Jenő — vagy bár mi legyen az ő neve, — mit gondol e hangról? — az nem határoz semmit; minden szóban

rosszalás nyilvánult. Miután az anyám meg-vető rémtünetét oly világosan kimutatta, a kö-telességet Stella végzi helyette.

— Az igazi nevem „Lydiard” — Ly-diard Rothwell Jenő — válaszolja Jenő hi-degen. Asszonyom, bocsánat! kérem, foly-tatja, az anyámhoz fordulva. Egy tres pillan-at indítványom volt; egészen az én hibám volt — és nem az ővé. En kértam meg Roth-well barátomat, hogy egy pár hétre változ-tassuk meg a nevünket. Inkább tréfának vet-tük az egészet, mint nem és akkor egyi-künk sem gondolta, hogy indítványomat igaz-zán keresztül viszlók.

Különös változás jött Stellára — olyan változó, a milyen még soha sem láttam, mind azon években mióta emlékezem rá. Éles esze többet értett meg, mint én? Olyan, mint ha jégg változott volna.

A következő pillanatban a szin vissza-fért az arczába és sötét pír borítja el azt. Látom, hogy Jenőre néz és hallom, hogy egy kérdést intéz hozzá; s a mint a testvéremre nézek, szinte félek hangjának kifejezésétől és látom, hogy egy pillanatra szépsége teljesen elhagyta, most nem szép — egy cseppet sem szép.

— Ön a Rothwell nevű barátjáról be-szél; itten csak egy barátja van, — mondja Stella. Sir Lydiard Ernő érti?

— Az ő neve „Rothwell Ernő”; „Ly-diard” az én nevem, nem az ővé. En indít-ványoztam, hogy egy idős ő viselje a ne-ve-met — válaszolja Jenő, hidegen és vilá-gosan.

— Azt akarja nekem mondani — ki-áltja a testvérem — hogy maga Sir Ernő? Sir Jenő, ha úgy tetszik Sir Ernő nem létezik.

Stella most már nem néz felénk. Fel-vette a kezimunkáját, és folytatja azt; az arczával fölbe van hajolva; ő nem beszél és

pet tartott népgyűlés üdvözlését küldi, annak jeléül, hogy azokért az eszmékért, amelyek legdicsebb harcosa te voltál, a mai nemzedék is képes hervulni és hogy azok megvalósításáért kész mindenkor sikorra szállani. Te nem haragszol; mi téged szeretünk.

A népgyűlés nevében; Pázmándy Dénes elnök, Bogdányi Mór jegyző.

Pázmándy ezután fölkérte a népgyűlés tagjait, hogy a mint érkeztek, távozzanak is tartsák fenn a rendet.

A népgyűlés elég rendezten oszlott szét, az utcán azonban csakhamar felhangzott a jelszó:

— Tüntessünk Tisza Kálmán ellen!

A tornacsarnok előtt azután tömegbe verődött a közönség s folytonos éljenzés és abuzgolás közt megindult a függetlenségi pártkör felé. A menet a Szentkirályi utcából a József-utczába kanyarodott s a Kossuth-nótát énekelve, jutott J. E. főherczeg lakásáig. A kapu előtt álló két Molinári-baka, a hogy a Kossuth-képes nemzeti zászlót megpillantotta, melyet Markó Miklós, a népgyűlés egyik rendezője vitt, hapták-ba vágta magát és szabályszerű tisztelettel üdvözölt Kossuthot. A főherczeg is tanúja volt a demonstrációnak, mert véletlenül éppen odahaza volt, s a zaj az ablakhoz csalta.

A tömeg erre megjeleneve a Molináriakat, az Esterházy-utczába kanyarodott s a Degenfeld palota, Tisza Kálmán lakása előtt zajosan tüntetni kezdett. Perczekig abuzgolták Tiszát s Bárcy rendőrkapitány hiába próbálta szétoszlatni a tömeget. Az abuzgolás csak akkor szűnt meg, mikor a Trefort-utczai kapitányságról odaérkezett rendőrök a tömeget szétoszlatlák.

Egy töredék azután a függetlenségi pártkör elé vonult s zajosan éltette Kossuthot s a függetlenségi párti képviselőket. A nyitott ablakoknál több képviselő jelent meg, s Eötvös Károly rövid beszédet intézett a néphez. A tüntetés ezzel véget ért s a tömeg Markó felhívására szétoszlott, folytatni a vasárnapi mulatságot.

Márczius 15. a vidéken.

(Saját tudósítókinktól.)

Gyulafehérvárt az ünnepély a „Hungária” dísztermében folyt le. Magát az ünnepélyt megelőzőleg a polgárság és a lelkes fiatalok élén a tüzoltó-zenekekkel a zászlókkal fellobogózott föltörten körmenetet tartott s ezen körmenet végeztével, délután fél 7 órakor kezdődött a tulajdonképeni ünnepély. A díszterem zsufoltság tömve volt. Kóka bandájának megnyitója után a dal-egylet Mester Károly „Szózat”-ával lépett fel. Tapshivár jutalmazta a minden ízében sikerült darabot. Bigner József joggyakornok szavalta el ezután hűvel, tüzelt a nagy nap „Talpra magyar”-ját. Most ismét a dal-egylet énekelte el Harah „Dalra...” cz. kvartettjét. A felhangzott tapsok után Ágoston főgymn. tanár tartott felolvasást, mely elénk tárta a nemzeti elnyomatás, ébredés és szabadság korszakát. A kitűnő felolvasást általános figyelemmel kísértük s a derek felolvasót hatalmas ovációkban részesítettük. Végül a dal-egylet énekelte el a „Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos...” refraines dalt, melyet közkívárra néhány népdallal töltött meg.

nem néz fel. Látnom az újait mozogni, és a fejem szédül, úgy érzem mintha a szoba forogna velem.

— Tehát Sir Lydiard Ernő nem létezik?

Ez is tévedés? — kérde az anyám, a reménytelen zavarodás hangján. Stella, édesem, én igazán nem tudom, hogy mit mondjak Rothwell urnak. Szeretném ha Marit megkérnéd, hogy a jöjjön ide.

— Asszonyom, nincs ok rá a miért jelenleg Audleynét ide fűrészem. Engedje elbeszélmem, hogy miképpen történt ez aztán bosszón sem meg, mondja Jenő. — Gerti — te beteg vagy! kiáltja. És én érzem hogy a karjával átölelt, hogy felibem hajolt, és hogy Stella előtt a leggyöngédebb szeretettel nézett rám.

— „Jenő — Jenő!” — minden, amit mondani tudok, mert alig tudom a könnyeim visszatartani.

El pillanatban az egyedüli gondolat mi szívemet betölti, az hogy szeretőmet elvesztettem. Rothwell Jenő volt az, akit szerettem — és ő azt mondja, hogy ő nem „Rothwell”.

Stella még mindig mereven van a munkájára felbuzgva; egy ellenállhatatlan ösztönnek engedve, felemelem a fejemet a Jenő válláról s még egyszer rá nézek; és olyan gyöngéd és búska tekintettel találkozom, hogy mindent elfelejték — kivéve azt, hogy ő szeret, és hogy én is szeretem őt, a hogy még soha sem szerettem ez előtt, és soha sem tudok szeretni többé. Az a tekintet többet fejezett ki, mint az ülése, és én örülök, hogy most nem csókol meg.

— Asszonyom, kegyed talán nem tudja hogy a czim — és — és a többi dolgok — váratlanul szálltak reám.

Évekig utaztam — az utolsó két évben Rothwell is velem volt — mondja Jenő. — Rothwell Ernő és én Lydiard Roth-

well Jenő vagyok; tehát látja kegyed, hogy ő is a mi családunkhoz tartozik.

Embergyűlölő lettem; én mindig magányos életet folytattam, és félek, hogy velem született természetemnél fogva nem igen vagyok társaság kedvelő.

A vagon imádságból sokat láttam; s midőn a czim és vagyon reám szállott, nem tudtam megszabadulni attól a hiteltől, hogy az nem fog áldást hozni reám. Azt gondoltam, hogy olyan emberek fogok érintkezni, akik kikérek lesznek szívesen nézni reám — sőt talán még jó pártnak is tarthatnak — de természetesen, hogy nem saját magamért — hanem a vagyonomért.

Asszonyom, kegyed tudja, hogy ilyenféle emberek bőségesen vannak; kegyed élt a nagyvilágban, ismeri azt, és ezt a tényt rég felfedezhette.

— I—i—gen, vannak olyan emberek — válaszolja az anyám halkán. De nagyon szép dolog, midőn férj és feleség szeretik egymást — nagyon szép.

— Asszonyom tehát megbecsültá nekem ezt az igazolhatatlannak látszó tetteket, mely által meg akartam tudni, ha vajjon találok-e valakit, aki saját magamért szeret? Kísérlet csak néhány hétre volt kitűzve; én nem gondoltam, hogy találkozhatok valakivel, a ki különösen érdekelné; és én nem gondoltam, hogy ebből valami történethaték. Audley Harrynak volt az az eszméje, hogy ez mulatságos tréfa lesz. De asszonyom, azért még is arra kérem kegyedet, hogy bocsásson meg, reményilem, hogy megbocsát.

— És Harry tudta — az egész idő alatt tudta? — kérde az anyám csodálkozva.

— Igen, ő tudta; ő voltunk volt midőn ezt indítványoztam. Akkor nem volt komoly szándékom indítványomat keresztülvinni; de Harrynak rendkívül megtetszett ez a gondolat.

mék és hasonlatokban gazdag pohárköszöntője a hazaszeretetről.

Márczius 15-ikét 45 év után Maros-Ujvár nagy közönsége is ez évben először a nagy nemzeti ünnepélyhez méltóan ünnepelte meg Boér János kezdeményezésére.

A lelkesedés és érdeklődés minden állásuk közt nemzetiségi tekintet nélkül nyilvánult.

Este 6 órakor taracok lövésekkel hirdették az ünnepély kezdetét és a program szerint öszlött a nép a polg. olvasóköri helyiségébe, a honnan fél 7 órakor lámpiókkal és zene kísérettel vonultak fel az ünnepély megtartására kijelölt Stefánia bánya intézkedő termébe.

A bányász zenekar a „Szózat”-ot játsza.

A Hymnuszt énekelte a polgári dal-kör, alkalmi szónoklatot Jancsó Lajos ev. ref. lelkész tartott.

A polg. dalegylet énekelte, a „Talpra Magyar”-t pedig Csizsér Árpád szavalta.

A „Nemzeti induló” a polgári-dalkör énekelte, s a Rákóczi-indulót a bányász zenekar játszta.

Ünnepély után bankett volt 120 terítéssel.

Szász Régenben Az ünnepély este 8 órakor vette kezdetét tekintélyes számú városi és vidéki közönség részvétele mellett.

Nyitány volt a „Rákóczi induló” az ottani zenészek által.

Ezután a polgári dalegylet, ifjú Maroscher karnagy ügyvezetése alatt, Kolcsay „Himnus”-át oly szép összehangzattal énekelte, hogy meg kellett ismételnünk.

Következett erre félhúv. ev. ref. lelkészének Szabolcska Mihálynak gyönyörű előadás, melyben az ő világos, könnyed modorában ékesen fejtekte a napnak nemcsak magyar nemzeti — de általános ünnepi voltát.

Negyedik pont gyanánt a dalárda „Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos”-t adta elő. Persze, hogy meg kellett ismételnünk! Kinek ne járt az egész valóját a gyönyörű dal? Nem magyar az csöppet is.

Igazi szónoki hűvel szavalták meg el: Tavaszi paterlaci ref. pap a „Talpra magyar”-t, Csekme Ferencz geryesszegi ref. pap Petőfinék „A hazáról” című költeményét, Drotleff Zoltán Vörösmarthy „Szózat”-át és Borbély pedig a „A honvéd özege” Aranytót.

Ezek alatt a közönség körében elterjedt az a hír, hogy Szabolcska lelkésznek egy Kossuth Lajos születése napjára írt — kiadatlan — költeménye van.

Kérésre elszavalt a mikor végsorait: „S mi magyar él, mi magyar lesz

A világon: Neve mindig, mindörökké Fenn tündökl, fenn világol!

kimondta, egyszerre, mintegy vezényszóra rágyújtott az egész közönség: „Kossuth Lajos azt üzenté...” és énekelte valamennyi tiszt szívből, határtalan lelkesedéssel készer egymásután. Ilyen ünnepet nem látott Szászrégen még soha.

Szabolcska lelkész, lelképásztorhoz illően a hazában lakó összes honpolgárok egyetértését — bekéjét hangoztatta, — míg lelkészarsa Tavaszi igen szépen sikerült, lelkes beszédében a márcz. 15-iki ifjak ma is élő alakját Jókait éltette. Szántó Elek r. kath. képlány felköszöntője annak az imádkozt Öregnek szolt, ki ott lakik messze-messze, a két egyt országban a Via dei Mille egyik házának Magyarországra felé néző szobájában...

Az a kicsiny, sovány, barna, mosolygó szelid arcu székel, onnan a Hargita tóv-

Rothwell nevetett és azt mondta, hogy ő szívesen reá áll; de én azt gondolom, hogy mind a ketten elfelejtették az egész dolgot, midőn Oaklandba jöttek.

— Tehát kinek a műve volt ez? — kérde az anyám kíváncsian.

Stella nem emeli fel a fejét.

— Ha azt kérdi kegyed, hogy itt helyben kinek a gondolata volt először — az igazat megvallva az bizony a Harryé volt — válaszolja Jenő egy kis zavarodottsággal. S midőn Harry nem sokára el fogja mondani az egész történetet — nincs mit tagadni — hogy az ő műve volt. Ő jobban emlékezett az indítványra, mint mi és mi egymásnak névén hallottuk magunkat általa megszólítani, mielőtt észre vettük, hogy mi történik. Ekkor a tréfa kedvéért rögtön beletaláltam magamat — és aztán folytattam — jobban talált a természetemmel csendesen lenni és számba nem venni — és aztán itt volt Gerti.

— Nagyon különös az egész — nagyon különös; de én igazán nem látom át, hogy Gertinek mi köze volt azzal — mondja az anyám, egy kissé zavarodottan.

— Nem látja? — kérde a szeretőm az ő tréfás mosolyával és felém fordul, hogy reám nézzem. Azt akartam látni, hogy mint Rothwell Jenő meg tudom-e őt nyerni; és az a szegény szerencsétlen Rothwell szintén szerelmes lett belé és ekkor ő is éppen úgy kíváns, mint én, hogy úgy menjenek a dolgok a hogy voltak, mert reá nézve kedvebbek voltak. Asszonyom én azt gondolom — sőt azt hiszem, hogy szívem kívánságát megnyertem — ekkor ösztönszerűleg eltaszkom kezzeimmel az arcomat. Nekem adja Gerti? — Asszonyom, mondja, hogy nekem adja őt örökre!

Vége köv.)

ből, egészen átváltozott, átszellemült ragyogó beszéde alatt. Egy Demosthenest véltnak látni magunk előtt, ama szakadatlan összefüggő szikrázó beszéd közben, mely oly szépen kérte az Egek urat: tegye teljessé hazánk függetlenségét, tegye teljessé a magyar boldogságát azzal: hogy engedje minden hatósága hazájni, köztünk éljen és itt elhunyni Kossuth Lajost.

Bizonny, mindvégig rámondtuk az Ament! Különbön a felköszöntőkkel mindenki nek kijutott. Nem maradt megemlékezés nélkül semmi arra méltó.

A legvidámabb és fesztelenebb hangulat uralkodott az egész ünnepély tartama alatt jóval éjfél utánig és mindenki azzal az örömdetes tudattal távozott onnan, hogy jövőre e napot még fényesebbé teszi a résztvevők még nagyobb száma. Mert arról minden jelen volt meggyőződött, hogy ez ünnepésre sehol nagyobb szükség nincs, mint poliglott városban, hogy annyiféle nemzetiség között a magyar faj összetartás, tekintélyének fentartása folyton szem előtt tartandó.

Hogy pedig ez meglesz, arról kezeskedik ezen lefolyt ünnepély rendezője, fajunknak itt lelkesült öre: dr. Gidófalvy István kir. közjegyző, kinek ígéretét bírjuk erre nézve a jövőre is.

Tegyük ezt másutt is így, egy lelkes férfit sokat tehet. És ha megtanítják rá a népet, hogy mi a márczius 15-ike nekik és édes mindnyájunknak: magától megszületik a nemzeti ünnep! Adja Isten!

Havasalji.

Alsó-Járában a mozgalom megindítója és sikore juttatója a helybeli ev. ref. lelkész, Bornemisza Károly ur volt, kezdeményezésére állított emléks oszlop a 49-ben legyilkolt járai vértanuk hamvai fölé. A mai napon szép — megbató és tanulságos isteni tiszteletet tartott, hol vallásfelekezetek különbség nélkül megjelent a lakosság: honnan azon lelkes elhatározással távoztunk, — hogy ezután minden évben ünnepé szenteljük ezt a napot.

A szép imát a szavakkal fejezte be: „a mig ember él a földön, örökké zengjen a himnus — Isten áldd meg a magyart, — most és mindörökké.

Erre megszólalt a harmonium a helybeli zenekartól kísérv, rá kezdett a kántor a himnusra, mit az egész gyülekezet végig énekel fennállva. S itt köszöntet kell mondani egyházunk nevében a buzgó lelkesnek, hogy oly szíves volt és templomunkba egy 150 frtos harmoniumot szerzett, isten éltesse őt soká, hogy lelkesültségével, buzgóságával még sokáig szolgálhassa egyházát és hazáját.

Egy járai calvinista.

Szilágy-Csehis kifejezést adott hazafias érteletének — a márczius 15-iki nap jelentőségét iránt. — Gyönyörű látványt nyújtott a kátlan alku helyisége az est fényében, melyben az épületek sorai világítottak. De nem csak a szem — de az érzék is nyert e fontos nap lezajlása által, minthogy az állami iskola termében — lelkesült s öszhangzó előadásban részestültnék egy 10 pontból álló műsorozat szerint, melynek minden egyes szereplője buzgó igazgatójuknak érdemei oldá meg feladatát, a következő program szerint: 1. Szózat, énekelte a vegyes kar. 2. Alkalmi beszédet tartott Bardócz Pál igazgató. 3. „Márcz. 15-én” Boér Miklósról, szavalta Purjesz M. VI. o. növ. 4. „Drága szabadság” szövege Boéról, énekelte a vegyes kar. 5. A márcz. 15. iki és azzal kapcsolatos eseményeket elmondta a történelemből Dioszegi Erzsike, VI. o. n. 6. Talpra magyar, énekelte a vegyes kar. 7. A hazáról, Petőfitől szavalta Pap Mari VI. o. n. 8. Hymnus, énekelte a vegyes kar. 9. szavaltat, Rosenberg M. és Branin S. V. o. növ. 10. Hunyadi induló, énekelte a vegyes kar.

A torda-turi állami elemi iskola új zászlói alatt márczius 15-én d. u. 3 órakor az iskola termében ének, szavalt és felolvasással összekötött igen jól sikerült nemzeti ünnepélyt rendezett, melyen a helybeli összes intelligencia, 48—49-beli honvéd és a nép nagy számmal megjelent s a mult nagy napról, midőn megemlékezünk, nem egy szem telt meg könnyel a felköltött érzések sulya alatt.

A Bukovina határszélén a havasok aljában Ó-Radna mezőváros értelmisége — melyen tul megszűnt a magyar — ez idén fényesen ünnepelte meg nagy nemzeti ünnepet a márczius 15-ikét. Az olvasó-egyletet helyiségében társasvacsorát rendezett melyen a hivatali karokon kívül több polgár és a román intelligencia néhány tagja vett részt.

A társas vacsora, illetve az ünnepély kezdete előtt Gurman János bánya és kőhó hivatali főnök elnökölte alatt és Berce Gyula állami iskolai tanító kezdeményezésére és sikeres vezetése mellett részben iparos, részben kincstári albiztek és bányamunkásokból csak nem rég alakult dalegylet énekelte el a szabadságot „Himnuszt” az ének elhangzása után kezdetét vette a társas vacsora. A második fogásnál Dr. Gelei Lajos emelt szót, kifejtve a márcz. 15-iki ünnepély nagy eseményeit. Erre a dalegylet a „Szózatot” énekelte melyet a közönség állva hallgatott végig.

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, márczius 21.

— **Házszentelés.** Ősi szokása az a magyaroknak, hogy mikor házat épít isten nevében és segédelmével, azt fel is szenteli. Az új épület barátságos és szíves lakoma színhelye lesz, hol megjelennek mindazok, kiket a gazda szívesége asztalához invitál. Egy ilyen szíves és magyaros ünnepélyt rendezett tegnap gr. Béli Ákos főispán, a melyen Kolozsvár notabilitásai jelentek meg, hogy részt vegyenek a közszeretben álló főispán házszentelési ünnepélyén. Mondani is fölösleges, hogy a meghívott vendégek a grófi család magyaros vendégiszteretétől fellelkesülve, kitűnő hangulatban ünnepeltek. Jelen voltak a grófi családon kívül: Galgóczy Tivadar és Hild altábornagyok, Dillmann és Say tábornokok, Scrobanek ezredes, Bíró Béla apátpálébános, Ferencz József unit. püspök, Vita Sándor kir. főügyész, Hajós János nyug. minisz. tanácsos, Heppes Miklós kir. táblai tanácselnök, br. Szentkereszty Zsigmond törvényszéki elnök, Gyarmathy Miklós alispán, Sigmund Dezső orsz. képviselő, Patay András csendőrezredes, Hegedűs Ferencz pénzügyigazgató, Gyárfás Benedek birtokos, Albach Géza polgármester, Dr. Groisz Gusztáv egyet. tanár, Éjszaky Károly államvasuti üzletvezető, Haller Rezső, az ügyvédi kamara elnöke, br. Feilitsch Arthur erdőigazgató, Dorgó Albert, Schilling Rudolf kir. közjegyzők, Szász Gerő ref. esperes, dr. Purjesz Zsigmond, dr. Csiky Viktor, dr. Haller Károly, dr. Óváry Kelemen és Finály Henrik egyetemi tanárok, Benigni Sámuel, Deák Pál főkapitány, dr. Dániel Joáchim kegyesr. házfőnök, Kuncz Elek tanfelügyelő, Kőváry László bankigazgató, Dobál Antal ügyvéd, Lázár Aurél kir. alügyész, Deák Albert ügyvéd, Gámán Zsigmond iparkamarai titkár, Züllich István, Sebestyén Mózes kath. lelkész, Horovitz Sámuel vállalkozó, Endrasszer Benedek építész, Jenőfy József erdőészeti felügyelő, Lázár István gr. főispáni titkár, Hidy Árpád, Korbuly József és Magyar Mihály szerkesztők. A gazdag ebéd folyamán a negyedik fogás után Béli Ákos gróf mint házigazda emelt először szót s éltette a királyt és családját. Bíró Béla apátpálébános a grófi családra tritett poharat, Albach Géza polgármester, Ferencz József unitárius püspök, Gyarmathy Miklós alispán, Galgóczy Tivadar altábornagy, doktor Groisz Gusztáv, dr. Óváry Kelemen, Gámán Zsigmond br. Feilitsch Arthur, Éjszaky Károly, Finály Henrik Haller Rezső, Haller Károly mind az ünnepelt grófi párra és szép családjára tritettek lelkes éljenzések között poharat. Értékes köszöntőt mondott Hajós János nyugalmazott miniszteri tanácsos, a ki érdekesen fejtegette gróf Béli Ferencznek, a jelenlegi főispán édes atyjának Amerikába jártát s a szabadság iránt való lángoló szeretetet. Dr. Haller Károly a palota építőtjét Endrasszer Benedek éltette. Dobál Antal ügyv. a legifjabb Béli-dit, a főispán fiát köszöntötte fel, Magyar Mihály a pártatlan főispánra emelt poharat. A gazdag lakomáról a társaság 5 óra után oszlott szét.

Az étrend a következő volt: Barna leves való Sálberlivel, Richelen pulyka, Vadszertés maderia mártás sal, Karfiol — zölds borával, Bonyru czomb. Vegyes saláta, Ananas parfált, Torta, Dessert sajt. Borok: Asztali bor, Méhesi Carbenet, Méhesi vegyes Pásztor Kávé Liqueur.

— **Időjárás.** A tavasz első napjai beálltával a hideg növekedett az ország minden részében. A fagypontról kezdve 8 fokig terjed a hideg. Kolozsvárt tegnap 4 fok volt az átlagos hideg. Különbön egész Európá lehlt. A meleg tartományokban is 1 foktól 11 fokig terjed a meleg. A muszáknál pláne 19 fok hideg volt tegnap. Kolozsvárról a tegnapielőtti havazás az időjelzési közp. intézetnek nem volt bejelentve. Az ország legtöbb pontján tiszta idő uralkodik, derült, száraz hűvös időre van kilátás a közelebbi napokban is.

— **A kolozsvári nemzeti színház** személyzetének segélyegylete pénteken, f. hó 17-én tartotta rendes évi közgyűlését gr. Béli Ákos intendáns és Ditrői Mór igazgató elnökölte alatt. Az egyletnek másfél év alatt szerzett vagyona 2186 frt 56 kr. Ehhez járultak az éves folyamala alatt gr. Béli Ákos intendáns 50 frtnyi adománnyal és Ditrői igazgató 275 frttal, mint a szabadjegyek után esedékes számlákkal. Az új tisztikar a következőleg alakult meg: Elnök: gr. Béli Ákos intendáns, alelnök: Ditrői Mór igazgató, egyleti igazgató: Kápolnai János titkár Cseglédi Andor, pénztáros Pásztor János. Választmányi tagok: Szentgyörgyi István, Gál Gyula, Főris Pista, Ráthonyi Ákos, Gergely Márton, Szerémy Zoltán, Antalffy Antal. Az elnök és alelnök hatálmás eljont kaptak bőkezű adományokért Az új választmány egy szomorú kötelesség

teljesítésével kezdte meg működését: Os-váth Gerő pályatársának szavaztak meg 50 frtot elhunyt neje temetési kötelességeinek fedezésére.

— **A közúti gőzvasut** a tavasz beálltával megindul. Tulajdonképen nem a vasut indult meg, hanem csak a kiépítése — Most építik a közraktárakon túl az indóházat. A nagy utcában pedig, a honnan a vasut a városba jön, a gőzcsöveket helyezik el oly módon, hogy felettük a vasut hőszelvények. Ha a közúti vasut valami úton módon be nem fog, akkor pünkösztől, azaz máj. 21-re okvetlen megindul.

— **Vadászat.** A szalonka idény be-következett. Kolozsváron a papfalvi határon jelentkeznek a hosszú csőrűek, ugyanott nem késnek a vadászok sem, hogy méltó képen fogadják az inyeneknek csemegéit szolgáló madarakat. Két hét múlva a kolozsmonostori határ részben is már lelhető lesznek a néhány napra a zordabb feleki oldalra ellátogatnak. Kolozsváron a vadászat haszonbérletére pa-nasz van. Azt mondják, nem ad vadászati engedélyt, csak rossz puskásoknak, a kik a vadakat elkergetik más határba. A jó lőkö-től pedig megtagadják a vadászati jogot. Nem régebben egy férfitől tagadta meg az enge-délyt, ki tanügyi czélokra ohajtott madara-kat lőni.

— **Kolozs megyei honvédek gyűlése.** A következő meghívót kaptuk: A Ko-lozs megye és Kolozsvár szab. kir. városban egyesült, az 1848—49-iki honvédek segé-lyező egyet. f. évi márcz. hó 28-án, d. u. 4 órákor a megyeháza nagy tornáczán közgyű-lést tart, melyben résztvenni, az érdekelt baj-társakat tisztelettel meghívja, az elnök.

— **Egy nagy fényképesoport** látható a Hoffer-féle kirakásban kiállítva, melynek ébenfa keretét, bronz és gyöngy-ház betéttel Papp István kolozsvári fiatal asztalosmester készítette, ki ügyességéhez a gyakorlati ismereteket Párisban s a külföld nagyobb városában szerezte.

— **Hangverseny és táncz.** A ko-lozsári kereskedők és kereskedő ifjak dal-kozsosztálya husvét másodnapján (ápr. 3.) este a „Központi Szálló” emeleti dísztermé-ben hangversenyyel és tánczszal egybekötött társas estélyt rendez. Ez estély szép sikerű-nek ígérkezik, a mennyiben a dalosztály énekén kívül színházunk elsőrendű tagjának előadásában lesz alkalma a közönségnek gyö-nyörködni. Míg a részletes programot kö-zölnők, előre is felhívjuk a közönség figye-lmét e mulatságra. A meghívókat különben már szét küldte a figyelmes rendezőség.

— **A házasság idyllje.** (Igaz történet.) A férfi pipotya, siró gyászvitáz, esz-szonyára remegve, félre néz. Az asszony iz-mos, talpas tenyeres, könnyen telik tőle a nyakleves. Így hát, mikor férfi uram fél-re lép, vagy összekülömböznek bármikép, — miként a tűz, az asszony nyelve pattan, a tenyere férje pofáján csattan. Így történt ma is — s nem négy szem között — az egész utca ezen röhögött. A férfi tett — hogy mit tett nem tudom — elég az, hogy félre ment a kújom. Az asszony fort, miként tőstben a víz — k ö r m ö s ujjá vonaglott mind a tíz — s a gazdára rivalgott mérgesen: szem-telen dísznő — hol jársz részegen? Azután piff-paff két nagyot csapott, a gyászvitének arca csattogott, — s miként acél, szeme szikrát vetett — ennél szebb pofont soha sem evett. Így történt ma s nem is négy szem között — az egész utca ezen rö-högött.

— **A besztérczei magyar ipa-rosok** önképző és segélyző egyesülete jelen hó 11-én a városi vendéglő nagy termében felérésben a helyi E. M. K. E. örv. jávára tánczsal egybekötött hangversenyt rendezett. A termet majdnem zsúfolásig megtöltötte a közönség, mely körülmény folytán az est anyagi sikere is biztosítva volt. A lelkes közreműködő hölgyek és uraknak ügybuzgósága folytán a programba felvett picek egytől-egyig fényesen sikerültek. Kimagasló pontja volt az előadásnak Farkas Dánielén ö. n. és Fodor Sándor által zenekísérettel exequált „Magyar népdalok”, melyhez ha hozzá ves-zük még azt is, hogy a kellemes és szép tenor hangjáról a közönségnek régi kedven-cse Fodor ur a zúgó tapsvihar és „ujrá-ra egy pár humoros couplet adott még elő. To-vábbá „Bál után” — monológ, „Szép Ilon-ka” szavallat előbbi Baka Vilma k. a. utó-bbi Jancsó Eszti k. a. által előadott részletek is viharos tetszésben részesültek. Előadás után zamatoz, jó cigány zene mellett táncz-ra perdült a közönség s vidám hangulatban késő éjfélig mulattak.

— **Küldöttség Kossuth Lajos-hoz.** Sepsi-Szent-György város képviselőe egyik közgyűlésében diszpólgára választotta meg Kossuth Lajost, kinek a diszkolevett most egy küldöttség vitte be Tarinba. A küldöttség, mely vasárnap reggel indult el ut-jára a sepsi-szentgyörgyi indóházról, a követ-kező tagokból áll: Kelemen Lajos vármegyei tiszti ügyész, Bogdán Arthur takar-ékpénztári vezérigazgató, Bogdán Flórián vállalkozó, — Révay Pál ref. lelkész, ifj. Gódri Ferencz v. főjegyző, Kis Ödön ta-

nító, Botár Albert birtokos, dr. Bara-bás Sándor orvos, Sikó Béla v. hivatal-nok, Várkonyi Endre főgimnáziumi tanár. A küldöttséget f. hó 22-én d. e. 11 órára Kossuth Lajos Helffy útján hivta asz-talához villásreggelire.

— **Besztérczei levél.** Albisi Pán-czél János alispán saját kérésére nyugdíjaz-tván, az új alispán választása ápril 12 ére összehívott tavaszi rendes közgyűlésen fog megtörténni. Minthogy komolyabb számítás alá jöhet pályázók egyének neveit még nem sikerült biztosan meg tudnunk, arról most még nem írhatunk. Annyi azonban bizo-nyos, hogy a választás elé nagy kíváncsi-sággal néznek.

— **Szigligeti születésének év-fordulója.** A nagyváradi Szigligeti társaság e hónap 19-án Szigligeti Ede születése napjának alkalmából felolvasó díszlést tar-tott a jogakadémia termében, melyen nagy-számú érdeklő közönség jelent meg. Ott vol-tak: Ritók Zsigmond táblai elnök, Bunyitay Vince tiszteletbeli tagok, Des'cherolles Károly alapító tag, Bozóky Lajos jogaka-démiai igazgató a tanári karral, Gyálóky törvényszéki elnök a társaság tagjai és fé-nyes közönség. Radl Ödön elnök magvas el-nöki megnyitó beszédet mondott. Várady Zsigmond dr. rendes tag Szigligeti iróegyé-niségét és irodalmi működését méltatta, Somló Sándor lendület költeményt szavalt. Végül Ritók Emma kisasszony rendes tag Wie-landról írt iró jellemrajzát és egy munkáját mutatta be és Somló egy pár szép költemé-nyét olvasta fel tetszés közt.

— **Tordai Grail Erzi Tordán.** Mióta a nagyvilágba lépett, másodsorú sietet szülővárosába, mint gyermek édesanyja ke-belőre. Lehet, hogy megrakodva buval és örömmel, de megrakodva a művészet kincsé-vel is, melyet szorgalmasan gyűjtögetett az irodalom gazdag mezejéről, mint a méh a virágról a mézet. Ismerőseinek, barátainak, s a költészet kedvelőinek nagy dñnnap az, melyen e kedves kisasszony csillogtatja elő-tűk fényes tehetőségeit. Amellett, hogy egy-szerű megjelenésében előkelő művészetével elragadja hallgatóit, a mellett még büszke is reá e közönség, mert ez a város születése helye. Szeretettel és lelkesültséggel fogadta is a közönség. Megérkezésekor az állomásán Dulló Jánosné a nők részéről s Nagy Béla a férfiak részéről üdvözölte. E hó 11-én volt e szavalló estélye. A szeretet emlékének s művésze elismerésének jeléül a tordai nők egylete arany karpereczet s az ifjuság egy gyönyörű ezüst irókeszletet nyújtott át egy-egy virágokréta kíséretében az estély kezdetén s egy cinos üdvözlő verset szórtak szét a közönség között. A nők nevében dr. Damokos Antalné nyújtotta át az első tárgyat szép beszéddel. A kiváló művésznő két óra alatt 11 költe-ményt, némelyeket két nyelven adott elő, alig tartva egyszer pár perc szünetet. Az a meglepetés a közönség részéről most nem volt, a mi a múlt évben, mikor első fellépé-vel extasissá ejtette hallgatóit, hasonló vagy csak megközelítő recitálást is e nemben meg nem halott közönségét. A publikum most tudta, hogy nem közönséges előadóval van dolga, — mintegy elkészült rá méltó hallga-tóának lenni nem tartózkodhatott azonban még sem, hogy mindenik költemény előadá-sa után frenetikus tapsal ne üdvözölje ki önmagából kiforró plasztikus művésznőt, ki önmaga iskolája önmagának s ne bámulja azt a sokoldalúságot, — melynek hatalmával egyenlően tudja élénk varázsolni Hugót, Petőfit, Berangert, Aranyt, Pos Edgert, Ana-kreont; megszólaltatja a hallgatag alföldet, beszéde elegyedik az erdő madarával, meg-érti a szellő susogását s a viharzúgást, enye-leg a kis gyermekkel s a költő szabadság dalának a hangján szól, majd egyébről... A vármegyeház nagy díszterme előkelő válo-gott néppel tölt meg utolsó talpalatig; a környékből is sokan voltak. Tréfál, enye-leg és erős drámát játszik. Előadás után va-csora volt a művésznő tiszteletére, ki fölünk a fővárosba utazott másnap, hol Arany-nak „Katalin” költői beszélyét fogja előadni.

— **Esernyő párbaj.** Folyó hó 17-én a deési kir. járásbíróaság előtt, Gr. Gy. egy deési ügyvéd és egy ügynök összeszólalkoz-ván, a kölcsönös becsületértétek és pofozko-dás után, nyomban kiálltak egymással szem-ben ugyancsak a hivatalos helyiségben pár-bajra esernyőkkel. Győztes Schr. S. ügynök lett, rámerén ellenfele Gr. Gy. ügyvédre két tiszteességes fejrágást. A sérülések nem veszélyesek, Felek nem békültek ki.

— **Az ember tragédiája Ber-linben.** Madách „Ember tragédiája” vasár-nap este, berlini első előadása alkalmával — a berlini lapok szerint — nagy sikert ért el, a miben nagy része volt a darab fényes ki-látásának. Blumenthal igazgatót, továbbá a főszereplőket: Molnar — Ádámot, Reisen-hofer — Évát, Kober — Lucifert, Lázár Margit — Hippit ismételtén kihívták.

Művészet.

Daudet Alphonse „Saphó”-ja kerül szombaton színe Hunyady Margit asszony jutalomjátékául. Az újabb francia dráma-irodalom e jeles produktumát maga Hunyady Margit fordította magyarra igen szép nyelven s ő maga fogja csinálni a dráma heroináját, Jauny Legrand-t.

Az a körülmény pedig, hogy „Saphó”-nak rendkívül sikere Párisban, először a Hu-nyady Margit figyelmét ragadta meg, hogy ő fordította, hogy részt követel ma-

gának a szenírozás és rendezés gond-jaiból, talán elég garancia arra, hogy: Saphó-ban olyan alakítást fog nyújtani, a minőre a vidéken csak ő — a magyar vidé-ki színészet legkifejtettebb művész individua-litása — képes. Minthogy pedig ez lesz Ma-gyarországon Saphó első előadása, a be-mutatásra lejjő Pázmándy Dénes, a hí-reves szerző jó barátja, a kit maga Daudet kért meg, hogy képviselje őt Saphó pre-mierején.

— **Színház.** Tegnap ismeretlen ok-ból a „Tündérforrás” című operát adták is-meretes tapsok kíséretében.

Helyes nem helyes?

Lapunk 83-ik számában olvasóinkra bíztuk egy anyának ezt a kérdését.

Helyes, nem helyes? Tekintetes szer-kesztő ur! Van egy tizenhat éves leányunk. Szemünk fénye mert egyetlen gyermekünk. Az eddigi nevelésére mindent megtettünk s meg is voltunk elégedve haladá-sával, de most megakadtunk — mert én, önállóságra s ügyességre akarván szoktatni, elküldöttem a bolha-s ide-oda, dolgot igazítani a nélkül, hogy férjem beleegyezését kértem volna. A napokban, férjem a hivatalból hazajött nagyon komoly volt s kérdőre vont: hogy miért engedtem magára a leányt, mert olyan fiatal emberek kísérték, a kiket ő nem ismer, a kik a mi házuknál soha sem jártak s a kik, a mint véletlenül meghallotta, olyan furcsán mondták neki azt a „maga” szót, hogy az ő fölött még most is sérti.

A férjem megjegyzései nagyon megleptek s most már igazán nem tudom, mit tevé legyek. Mi helyes s mi nem? Nagyon lekötelezve, ha véleményét megírná nekem.

Tisztelettel Egy anya.

Ugy látszik a kérdés sokakat érdekel, mert azonnal kaptunk rá feleleteket, melyek-nek a közlését megkerdjük. Nagyon kíváncsi a hozzászólókat szíveskedjenek a feleleteket a lehető legkevesebb szóba foglalni.

Szerk.

I.

Tisztelt Asszonyom! Nem vagyok sem lányos papa, sem pasdagos, de érde-kelt félnék érzem magam e kérdésben. Mert, ha igaz az, hogy a kedves mamák előtt a házasulandó fiatal emberek véleménye is — nő, legalább egy kicsit — számításba jöhet, úgy ilyen kérdésekben minden jóra való fér-jelöltet, aki es irányban némi megfigyelése-keket tett, a voksoló polgárok sorába promo-veálni lehet.

Levonva tehát a következtetéseket ily tárgyú megfigyeléseimből, megpróbálom — a felmerült kérdés alkalmával — leírni: mit kerestek mi, leendő férjek, egy leendő fele-ségben? Talán sikerülni fog ebbe pártálláso-mat is belerejteni.

Exempla docet.

As én kis ideálom (aki szintén most fejezte be „tanulmányait”) mamája bisonyára a világ legokosabb és legderékabb mamái közé tartozik. És én oly boldog vagyok, hogy „ismer” a papa is, a mama is, a házuknál is mindnapos vagyok; a „maga” szót is úgy óvatosan, négyesemközt használok és akkor is a tölem telhető legkevesebb kijelítéssel és hangon és mégis mit kell tapasztalnom?

Ha néha-néha reá tudom venni őt, hogy velem a virágos kertbe egy rövidke sétára lemerészkedik, hát nem jön-e utánnunk a kis ös ilyen forma telegrammal: Iluska, keres a mama!

Egyikben csöndes nyári, falusi estén együtt sétáltunk: a család és én. És bizony másnap alaposan kikaptam — úgy négysem-köt — a mamától, amiért a kaputól az aj-tóig karongfogva mentünk — Iluska és én.

Sohasem hallottam a kedves mamáiggy szólni: ezt Iluska készítette, a leányom főz-te, stb. stb. de azért — isten bizon — ha délelőtt akarom őt látni, csakis a konyha az a menyország, melynek ablaka előtt eldelfil-roznom kell.

Ebéd után szabad egy kicsit songo-rálni, lapot, regényt (neki valót) olvasni, az-tán újra mindjárt csak kerti valami hízi dolog. Este pár óra szórakozás.

Es mindez nem katonás szigorral van betartva. Iluska nagy ambícióval, fontoskodó arccal rendelkezik és foglalkozik és bi-zony, ügyességet, önállóságot tanulni csak nagy ritkán juthat el a szegényke a szomszéd kisasszonyokhoz, de tán nem is vágyik oly nagyon; úgy látszik itthon is elcsajátítja azt.

Iluskából igen jó kis feleség lesz, mert — asonkivül, hogy szép és művelt — egy igazán háziass, ügyes, takarékos és komolyan gondolkozó kedves leány.

Köztalból ezek azok asszonyom, ami-keket egy iskolát végzett leánykának még otthon tanulni kell, hogy hivatásának tud-jon élni.

Az önállóság is szükséges oly mér-tékben, amennyiben arra otthon szükségé lehet, különben egy házaspárnál — főké-p a külvilágban szemben — mindig a férfi kell, hogy képviselje, a ki különben — papus-a kivételnek — ilyen tulajdonságot nem is nagyon követel egy ifjú leánytól, kit elvenni óhaj. (Az élet ugy is azt mutatja, hogy ebbe házasság után sem késő belejónni a nőnek!) Aztán kell, hogy rendelkezzenek már mi ak-kor, mikor ottthont építettünk magunknak, any-ni önállósággal, amennyi egy boldo-g kis családban elég; a feleség csak rontja a harmóniát.

Es még egyet.

Egy jövő életében mi mindezek felett azt keressük. amit már rólunk az élet jórészt lecsúszott: a tiszta ártatlan eredetiséget, ide-alisságot, hitet, kedélyt, mosolyt, mert ezek meglehető pelyheknak a fűszereknek, a mely-ben a létérti harc rövid fegyverszüneteiben naponta ujjaszűlni vágyunk.

— i

II.

Igen tisztelt szerkesztő ur! Azt hiszem, nem én vagyok az egyedüli, ki hálát közö-szölhet mond, hogy „Helyes, nem helyes?” cí-men tért nyit nekünk — véleményünk kifeje-zésére.

A dolog ma már annyira elfajult, hogy magunk is gondolkozunk felette — nem va-gyunk-e pajtások a fiatal embereknek, kik, a nélkül, hogy még alkalmat szolgáltatnánk volna reá — nem kisebb címmel illetnek, mint — maga.

Hát nem lehet ezt kiirtani? nem fede-ztek fel a büntető kódexben erre irányuló szabályt? Volna ám ilyen törvénykönyv san-nek czime — illem, helyes érzék! — De ugy látszik a mai korban — chikk ezt mellőzni.

Nem vádolhatnánk bennünket azzal, hogy mi szolgáltatjuk az okot e pajtásodó hang-ra, mely lerombolja a tisztelet azon nyil-vánulását, melyet minden nő, mert nőnek szűletett, jogosan kiérdemel.

Fiatalkor! Kik ezeket vagy az ezek-hez hasonló sorokat olvasásár, szálljanak ma-gukba s mondják meg: felbirják-e fedezni azon vonást bennünk, mely alkalmat szolgál-tat nem e bizalmas hangra, hanem a nyil-vános bizalmaskodásra — melylyel a jég si-ma parkettjén, a báltermek csilláros fényé-ben, az estélyek tömkelegében a társadalom szabályait kihívóan értő bacillusokkal ta-lálkozunk s a melyekre, a helyett, hogy ki-irthatnók, kénytelenek vagyunk mosolyogni, nehogy a báltermek dudva növényének, a petrezselyemnek tápanyagot nyújtsunk a fej-lődésére.

Urak! A megtért bűnös menyország ut-jára lép, legyenek önk is azzá, kímélik a szegény „anyát” e nemű gondoktól, melytől leánykáját övni akarja — az „apát”, a bosz-szúság e redőitől, — magukat attól, hogy a „leányka” megköszönje kísértéket — fölté-ve, ha óhajtanak jó, ügyes gazdasszony fele-séget, ki ne bizza a szakácsnőre az ételmi-szerek bevásárlását.

Önök mikor figyelmesnek válik magu-kat, akkor a legmerészebbek! — Javulást urak!

S a kedves „anya” lása el, érzi-e dik-tálta, kellő tapintattal leányát, hogy az oly ismeretlen ismerőseket távol tartsa magától, kik a szülők előtt ismerős ismeretlenek.

GIZELLA.

(Folytatjuk)

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredetifíratára).

Országgyűlés.

Budapest, márcz. 21.

A képviselőházban ma igen csendesen folyt a kultus miniszteri költségtérés tár-gyalása.

A vita folyamán gr. Csáky Albin val-lás és közokt. miniszter a következő kijelen-tést tette:

Hogy az egységes középiskola nem sokára behozatik.

Hogy a külföldről bevándorolt orvosok diplomájukat „költségek” kihi-rdetni.

Hogy intézkedéseket tett, a doktorá-tus eltörlésére.

Hogy az egyetem katolikus alapjai tisztán teológiai karra fordítanak.

Az egyetem teljesen az állam be-folyása alatt fog állani.

Zichy Jenő indítványára határozatba ment, hogy a nemzeti muzeum ügyének el-lenőrzésére a képviselőházból és a förendi-házból egy vegyes bizottság fog kiküldetni.

Ezüst iskolalom.

Róma, márcz. 21.

Az olasz királyi pár ezüst lakodalma alkalmával Firenzebe a német, angol és olasz fejedelmek külügyminisztereikkel nagy és fontos konferenciákat fognak tartani.

Olaszországban nagy meglepetést kelt, hogy Ferencz József magyar király nem megy el az ünnepségekre.

A Reichsrathból.

Bécs, márcz. 21.

Az igazságügyi miniszter ma a Reichs-rathban benyújtotta az irásbeliség elvével va-ló tökéletes szakítás alapján a polgári törvény-kezés reformjavaslatát a szöbeliség alapján.

Bauszner lemondása.

Budapest, márcz. 21.

Bauszner Guidó fogarassmegyei főispán legközelebb beadja lemondását, helyébe Hol-laky Ártur hunyadmegyei alispán megy Bausz-ner, ki a legmacakabb és legszorgalmasabb

főispánok egyike, a belügyminiszteriumban nyer állást, de addig, míg megfelelő pozi-cióba nem tehetik, nem fog lemondani.

Óváció Tisza Kálmánnak.

Bpest, márcz. 21.

A kormányparti klubban tegnap este zajos óvációt rendeztek Tisza Kálmánnak.

Pulsky jelentésként felszólalása után Wekerle Sándor miniszterelnök beszélt. We-kerle sajnálkozását fejezte ki a Károlyi Gá-bor gróf Tiszsaellenes támadása fölött. Re-mélte, hogy a támadások csak öregbitik iránta érzett tiszteletüket.

Ezután Csernátóny Lajos szólalt fel és hevesen fakadt ki az ellenzék támadása el-len, a melynek eljárását hitványnak nevezi.

Végül az elnök határozatilag kimondta, hogy a támadások, melyek a régi generálist érték, nem ingatták meg iránta érzett tisz-teletüket.

Az egész óváción szembetu-nően meglátszott, hogy azt a Ti-szaisták erőszakolták. Az őszinte lelkesedések híre se volt, mert mikor később Tisza Kálmán a klubba belépett, hívei igen szórványosan éljenek.

Készülődő affaire.

Bpest, márcz. 21.

Az ellenzék körében Csernátóny durva kifakadása nagy visszataszást szült. Beszéli, hogy a heves kijelentésne: folytatása lesz.

Elmaradt zárülés.

Bpest, márcz. 21.

Gr. Károlyi Gábor Tisza-ellenes támadásáért megtani szándékolt zárülés el-marad. A tíz Tisza-párti képviselő kérését visszavonta.

Gajári—Polonyi ügy.

Budapest, márcz. 21.

A Gajári-Polonyi ügyben felolvasták Gajárynak a bizottság elnökéhez intézett le-velét és hosszas tárgyalás után elhatározták, hogy a kérdéses ügyben kihallgatják az in-cidens tanuit.

Bizalom a kormányban.

Budapest, márcz. 21.

Gömör megyében 8 ember ellen több mint 200 ember bizalmat szavazott a kor-mány egyházpolitikájának. Szolnok megyében 180 szóval győzött 61 ellen a kormány egy-ház politikája. Azonban kijelentették, hogy szorosan csak az egyház politikáért szava-znak bizalmat.

Tüntetés Atzél báró mellett.

Budapest, márcz. 21.

Atzél Béla bárót választó kertlete nagy tüntetéssel készült fogadni. Majdnem az ösz-szes választó polgárok részt vesznek a moz-galomban.

Kossuth nótája.

Szeged, márcz. 21.

A színházban tegnap adták a Próbahá-zasságot, mely alatt a közönség zajosan kö-vetelte a Kossuth nótát. A színházban a ka-tonai zenekar szokott játszani, a mely a tom-ból lelkesedés hallatára kivonult a szin-házból.

Debreczen, márcz. 21.

„A „Próbaházasság” előadása alkalmával a közönség a Kossuth nótát követelte. Zajosan tapsoltak és kiabáltak: Halljuk mit üzent Kossuth Lajos? Az ezredes már előre megtiltotta volt, hogy a Kossuth-nótát ne merészelje játszani a katoná-banda. A közönség azonban nem nyugodott meg az ezredesi parancsban. Czigányze-nekart vitték a színházba és ugy hallgatták hatalmas tüntetéssel végig, hogy mit üzent Kossuth Lajos?”

Öngyilkos őrnagy.

Budapest, márcz. 21.

Sopronból szenzációs hír jön. Ma-tuschna huszároőrnagy agyonlőtte magát. Oka ismeretlen.

Nemzeti színház.

Béret 195. szám.
Kolozsvárt, szerdán, 1893. márcz. hó 22-én.
M A D A R Á S Z.
Operette 3 fely.

Felolós szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segédszerkesztő és kiadólaputaladóna:

MAGYARY MIHÁLY.

H i r d e t é s e k.

**Kitűnő minőségű
vörös Mammuth takarmány-répa
eladó**
a kolozs-monostori m. kir. gazdasági taninté-
zet gazdaságában.

Ára 100 kilogrammonként helyben átvéve **75 kr.**

A venni szándékozók forduljanak a fent nevezett
tanintézet intézőségéhez.

285. (1-1)

VÖRÖS HERE

nagysemű, arankamentes, 10, 25, 50, 100 kilós zsák-
ban államilag plombozva, 100 kilónként **76 frt.** 5 kilós
plombozott postaszák **4 frt.**

Utánvétért kapható **GRÓF TELEKI ARVÉD**
drassói uradalmában, u. p. Szerdahely.

Lóhere-minta, valamint más vetőmagvak
mintáival kiváncsi ingyen és bérmentve szí-
vesen szolgálunk.

286. (1-x)

Alólirottak tudomására hozzuk a n. é. közönségnek, hogy
**KOLOZSVÁRTT,
belmagyar-utca 9. sz. alatt
KÖZPONTI**

KÁLYHA GYÁRI RAKTÁRT

a hol mindenféle kályhák és főző-kemenczék ké-
szítését bármily nagyság, mennyiség vagy minőségre nézve
a legfinomabb szalon-kályháig elvállaljuk.

Régi kemenczének átrakását pontos időre,
felelősségünk mellett; bármilyen nagy megrendelést
helyben vagy vidékre szállítani képesek vagyunk és
szakértelmünk alapján igen melegen ajánlhatjuk a nagy-
érdemű megrendelő közönségnek figyelmébe, hogy fűtés
és tartósságra nézve nálunk a legjobb és legol-
csóbb kályhákat lehet kapni.

Tisztelettel

Schmidinger és Társa.

204. (8-10)

**Huszonhat éves,
intelligens fiatal asszony,
(árvaszéki úlnőkné)
társalgónői vagy házvőzetőnői
állást keres.**

A háztartás minden ágában jártas,
jól zongoráz.

Czim a kiadó-hivatalban.

288. (1-3)

50 év óta sikerrel használtatik.

Szeplőket és májfoltokat, valamint az összes
bőrtisztítálatalságokat eltávolít biztosan az

ESZÉKI SPITZER KENŐCS

és az

ESZÉKI SALVATOR SZAPPAN.

Valódi minőségben csak a

DIENES J. C.-féle gyógyszerárban.
Eszéken, Felsőváros.

1 tégely Spitzer kenőcs . . . **35 kr.**
1 üveg mosdóvíz . . . **40 kr.**
1 darab Salvator szappan . . . **50 kr.**
1 doboz Lyoni rizspor 3 színben **50 kr. és 1 frt.**

Figyelemztetés. Csak akkor valódi, ha fenti törvény-
leg beiktatott védjeggyel el van látva és kéri a t. cz. közön-
ség csakis Dienes-féle Eszéki kenőt és szappant kérni és
elfogadni. 237. (3-12)

A KOLOZSVÁRI

KERESKEDELMI BANK

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

LESZÁMITOL VÁLTÓKAT,

ELFOGAD PÉNZBETÉTEKET,

VÁSÁROL ÉRTÉKPAPIROKAT

és

ELFOGAD MEGBIZÁSOKAT

ÉRTÉKPAPIROK BESZERZÉSÉRE

A LEGJUTÁNYOSABB FELTÉTELEK MELLETT.

200. (5-5)

MEGÉRKEZTEK!!!

tavaszi divatos Eső- és Seta-köpenyek,
Jaquettek, Cäppek, Pelleria Gallérok
minden színben és faconban

BÁNYAI SÁMUEL

NŐI FELÖLTŐ ÜZLETÉBE.

Midőn ezt mélyen tisztelt vevőimnek tudára adom, bá-
tor vagyok felkérni az eredeti modell-darabok megtekintésére,
melyeket a legszolidabb árak mellett szolgállok ki.

Üzletem megnagyobbítva és átalakítva a mai kor igé-
nyeinek, oly helyzetbe vagyok, hogy bármily tömeges látoga-
tás után üzletem semminemű czikkbe hiányt nem szenved.

Nagy választék

a legújabb Gyermekek-felsőkből.

Midőn most, mint 30 év óta szem előtt tartottam üzle-
temnek egész Erdélyben ismeretes jó hírnevét, igyekezni fo-
gok azt ezután is megtartani. Kérem a mélyen tisztelt vevőim
eddig szives pártfogását továbbra fönntartani, miért köszö-
netet mondva, maradok

Tisztelettel

BÁNYAI SÁMUEL.

Nagy választék van divatos szövetekben a mérték utáni
rendelésekre.

238. (5-10)

Eladó

egy új terühordó lószekér,
két ló és lószerszám.

Hol? megmondja a kiadó-hivatal.

293. (1-2)

Elkőborolt vagy ellopatott

Alsó-Zsukról

egy két éves, tigris szőrű

(sárga alapszín fekete csíkokkal)

HIM DOGG.

„Tigris“ névre figyel.

Megtalálója vagy nyomra vezetője illő jutalomban részesül:

SIPOS GÁBOR ügyvédnél Kolozsavartt.

267. (3-3)

GÁMENTZY JÁNOS

üzletében

A VÉGELADÁS

visszavonhatatlanul

még csak e hó végéig tart.

291. (1-2)

Van szerszám a nagyérd. helybeli és vidéki közönség tudomására juttatni, hogy Kolozsavartt
több év óta fenálló
SZOBÁ- és FÉNYEZTŐ-ÜZLETÉBET
teljesen megújítottam és
Minifigye azon szerencsés helyrehozott vagyok, hogy a téren minden kíváncsiakat jutányos ár
és pontos szolgáltatást melletti megfellekelt és főlegképpen oda irányul, hogy a nagyérdemű közönség
becses pártfogását és bizalmát elnyerhessem.

Helybeli és vidéki meg-
rendeléseket a legrovi-
debb idő alatt pontosan
eszközölök.

Benjamin Salamon
Szobafestő és mázoló
12. szám
Belkőp-utca 12. sz. Kolozsavartt.

Kérem a helybeli és vidéki közönség további pártfogását, kiváló tisztelettel
BENJAMIN SALAMON szobafestő és lakcírozó.